మహాభిషేకం

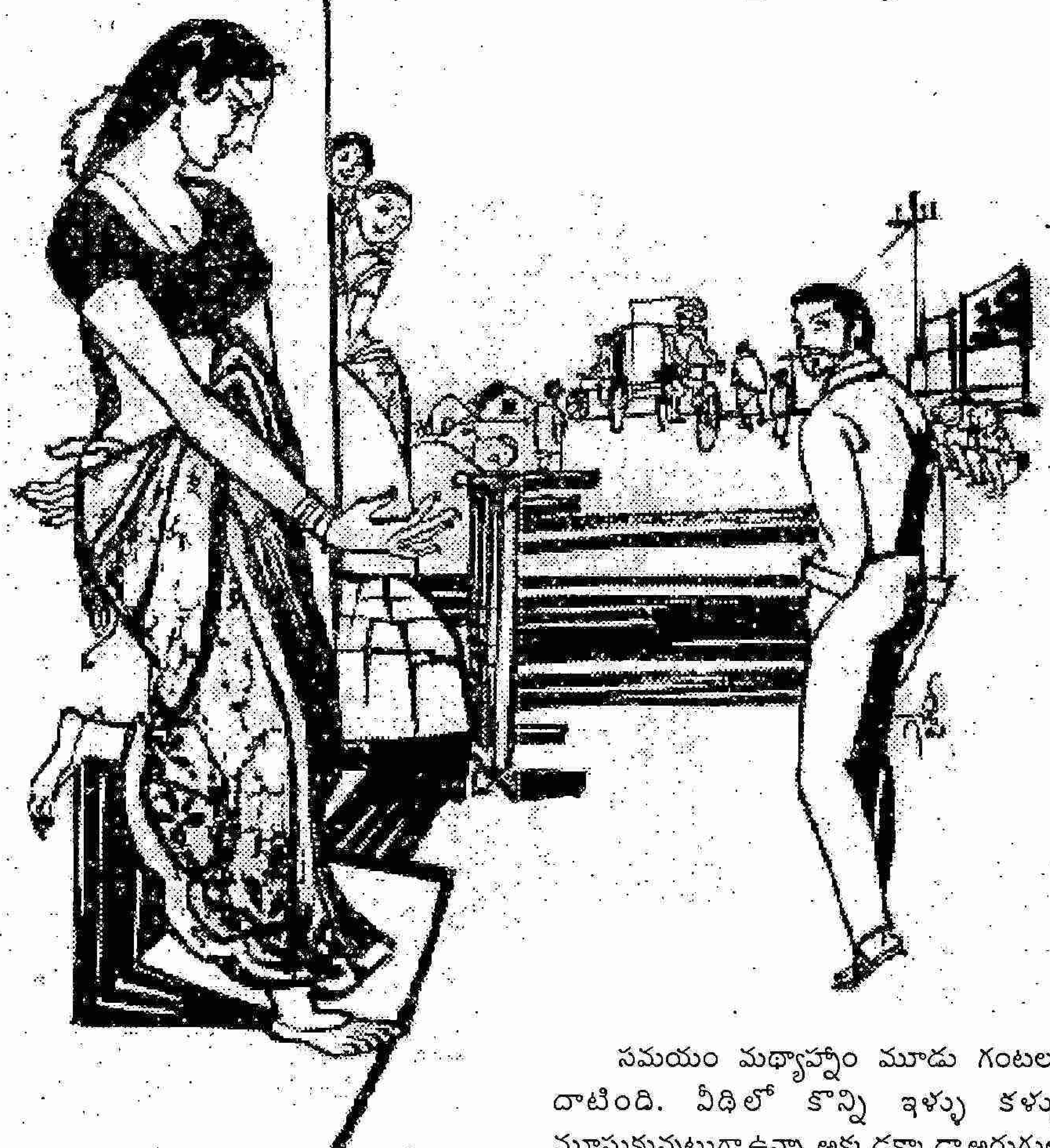

రాఘవ ఆ వీధిలో ధైర్యంగా నడుస్తున్నాడు. ఇంతకు ముందు, ఒకటి రెండుసార్లు ఆ వీధికి వచ్చినప్పుడు కొంత భయం, బెరుకు, కంగారు రాఘవను చుట్టూ ముట్టాయి. ఇప్పుడా భయం, బెరుకు అతనితో మచ్చుకైనా లేవు.

సమయం మధ్యాహ్నం మూడు గంటలు దాటింది. వీధిలో కొన్ని ఇళ్ళు కళ్ళు మూసుకున్నట్టుగా ఉన్నా, అక్కడక్కాడా అరుగుల మీద కొంతమంది ఆడవాళ్ళ వెకిలి నవ్వులు, చౌకబారు మాటలు రాఘవ చెవిని పడుతున్నాయి. కొత్త వ్యక్తి ఎవరా అని ఎగాదిగా చూస్తూ కళ్ళతో, సైగలతో పలకరింపులు. ఏయ్ ఇలా రా అబ్బాయ్ అంటూ ఆహ్వానాలు. వీధిలో మల్లెపూల సైకిళ్ళు

తమ వ్యాపారాల్నప్పుడే మొదలుపెట్టాయి. ఒక కిళ్ళీ కొట్టు ముందు మైకులో "బిగికౌగిలి' సినిమా పాట బిగ్గరగా వినపడుతూంది. రాఘవ ముందుకు చూస్తూ గబ గబా నడుస్తున్నాడు. అతని అడుగులు నేలమీద తేలి పడుతున్నాయి. మనసు ఆనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూంది. ఆ ఆనందానికి కారణం రాఘవకిప్పుడు రోగ్ అండ్ రోగ్ లిమిటెడ్‌లో అతని డిగ్రీకి తగిన మంచి ఉద్యోగం దొరికింది. వయస్సు పాతికేళ్ళు దాటిన తరవాత తల్లి తమ్ముడు, ఇద్దరు చెల్లెళ్ళతో నిర్యుద్యోగిగా నికృష్ట జీవితం గడిపిన రాఘవ కిప్పుడు ఉద్యోగం దొరకడం నిజంగా ఒక నిధి దొరికినట్లే అయింది. అందుకే రాఘవ అంజలి ఇంటికి ఆనందంగా బయలు దేరాడు.

అంజలి ఇంటి ముందు మెట్లెక్కుతూ లోపలికి చూశాడు రాఘవ. గది తలుపులు మూసి ఉన్నాయి. వరండాలో మడత మంచం మీద పడుకున్న ముసలమ్మ గబుక్కున లేచి "రండి బాబూ రండి. ఆ కుర్చీలో కూర్చోండి'' అంటూ నవ్వుతూ తన గారపట్టిన పళ్ళన్నింటినీ బయటపెట్టింది. రాఘవ ఇబ్బందిగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

'ఒక్క పది నిమిషాలు. అమ్మాయి లోపల ఎవరో స్నేహితుడొస్తేనూ !'' ముసలమ్మ ఇంకా ఏదో గొణుక్కుంటూ ఆ ఇంటి పక్క సందులోకి వెళ్ళిపోయింది. రాఘవ ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. అతనికి అంజలి జీవితం పూర్తిగా అర్థమయింది. పట్టపగలు కూడా ఎవరో ఒకరు వస్తూ పోతుంటా రన్నమాట. నమ్ముకున్న వృత్తి శరీరా నమ్ముకోవడం ఆ వృత్తికి రాత్రి పగలు తేడా ఏమిటి ? అంజలి రూపం కళ్ళల్లోమెదిలింది. ఆమె చేసిన సహాయమూ గుర్తు కొచ్చింది. రాఘవ హృదయం నిండా కృతజ్ఞత తొణికిసలాడింది.

రోగ్ అండ్ రోగ్ లిమిటెడ్‌లో మూడు, సూపర్‌వైజరు పోస్టులకి ముప్పైమందిని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. ఇంటర్వ్యూకి తనూ వెళ్ళాడు కాని ఉత్తరాయణ -దక్షిణాయణాల వలయంలో తనకా ఉద్యోగం రాదని ఖచ్చితంగా తెలిసిపోయింది. నిరాశగా వెనక్కి పోతూంటే ఆఫీసు ఆటెండరు ఒకడు ఐదురూపాయల ముడుపుతో తనకో తార "కీ"మంత్రం ఉపదేశించాడు. ఆ మంత్రోపదేశ ఫలితమే అంజలి ప్రయోగం.

ఆ రోజు ఆలోచనలతో బుర్ర బద్దలు కొట్టుకుంటూ ఈ వీధిలో నిరాశగా నడిచి పోతున్నాడు. అంజలి ఒక అరుగు మీద నిలబడి లోపలికి రమ్మంటూ నవ్వుతూ ఆహ్వానించింది. ఆమె పిలుపులోని ఆంతర్యం అర్థమయి ఆమె అందం, వయస్సు ఆకర్షణ చూసి తనకో ఆధారం దొరికినట్టయివచ్చిన పని చెప్పాడు. ఆమె ఆశ్చర్యపడింది. తన నిరుద్యోగ కష్టాలు, బరువు, బాధ్యతలు అన్నీ ఏకరువుపెట్టుకున్నాడు. ఎలాగైనా సరే సహాయం చెయ్యమని దీనంగా వేడుకున్నాడు. అంజలి ఆ పనికి ఒప్పుకుంది. మరునాడే తెలివిగా తన బాధ్యత నిర్వర్తించింది. ఫలితంగా తనకు ఉద్యోగం వచ్చింది.

ఇంటర్వ్యూ చేసిన ఆ కంపెనీ మేనేజింగు డైరెక్టరుకు ఏభై ఏళ్ళు. పేరు బ్రహ్మానందం. మనిషి తారు డబ్బాలా ఉంటాడు. బట్టతల, బాన బొజ్జ, బావురుపిల్లి మొహం. బ్రహ్మానందం వయసులో ఉన్న ఏ ఆడపిల్లను చూసినా వెర్రెక్కి పోతుంటాడు. కొంగు వాస తగిలితే చాలు చొంగలు కారుస్తూ దానికంటుకుపోతాడు. ఆఫీసులో అటెండరు చెప్పిన తార'కీ' మంత్రోపదేశం ఇదే !

అంజలి రాఘవ పనిమీద బయలుదేరింది. పైట భుజాల నిండుగా కప్పుకుని, నిదానంగా మేనేజింగు డైరెక్టరు బ్రహ్మానందాన్ని కలిసింది. తను రాఘవకు మేనత్త కూతురుగా పరిచయం చేసుకుంది. బావకు ఉద్యోగం ఇవ్వకపోతే కుటుంబం యావత్తూ వీధిన పడిపోతూందని, ఉద్యోగం వస్తేనే బావతో తనకు పెళ్ళవుతుందని బ్రహ్మాండంగా నటించింది. కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది. కష్టాలు ఏకరువు పెట్టింది. బ్రహ్మానందం కరగ లేదు. ఆమె వైపు వెర్రిగా చూశాడు. అతని కోరిక అర్థమయింది. తన బావ కోసం అతని ఉద్యోగం కోసం ఏ పనికైనా

సిద్ధమేనంటూ చివరకు ఒళ్ళప్పగించి ఆ రాత్రి కార్యం సాధించింది. ఒళ్ళమ్ముకోవడం ఆమెకు కొత్తకాదు. అంజలి పడుపు వృత్తిలో బతుకుతున్నదే! కాని, ఆమె చేసిన ప్రయత్నం, వృత్తి పరంగా చేసిన సహాయం రాఘవ జీవితానికో ఉపాధి కల్పించింది.

రాఘవ ఆలోచన్ని భంగపరుస్తూ చిన్న శబ్దంతో గది తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. గదిలోంచి ఇన్‌షర్ట్‌లో ఉన్న హిప్పీ క్రాపు కుర్రాడు ఒకడు తలవంచుకుని గబగబా బయటికెళ్ళిపోయాడు. గుమ్మం దగ్గర కొచ్చిన అంజలి రాఘవను చూసి "మీరా ! లోపలికి రం"డంటూ మొహం నిండా ఆనందాన్ని పులుముకుంది. రాఘవ గదిలోపల కెళ్ళి మూలనున్న ఒక స్టూలు మీద కూర్చున్నాడు.

తెల్లటి ఒంటిని అంటిపెట్టుకున్న నల్లటి అమెరికన్ జార్జెట్ చీర. అదే రంగు జాకెట్టు. కాటుక దిద్దిన కళ్ళల్లో ఎర్రటి జీరలు. అప్పుడే ముడి వేసుకున్న విడిపోయిన జుట్టు. మత్తుని నిద్ర లేమిని, బద్ధకాన్ని అద్దంలా చూపిస్తున్న ముఖం. నలిగిపోతూన్న పువ్వులాంటి సొగసు. కమిలిపోతున్న ఇరవై ఏళ్ళ వయస్సు. ఈ పాపపంకంలో ఎలా కూరుకుపోయింది అంజలి ?

'ఏవిటీ ? అంత దీక్షగా చూస్తున్నారు నన్ను?' అంజలి తీయని పలకరింపుతో రాఘవ ఊహాలు చెల్లా చెదురైనాయి...

"నాకు రాజమండ్రి ఆఫీసులో పోస్టింగు వచ్చింది. నిజంగా మీరు చేసిన సహాయం నా జీవితంలో ఎన్నటికీ మరిచిపోలేను." రాఘవ గొంతు నిండా ఆర్ద్రత, అభిమానం. !

"రాజమండ్రిలోనా... చాల సంతోషం." ఆమె కళ్ళల్లో కోటిదీపాలు. అంతలోనే ఆ దీపాల వెనక ఏవో నీలినీడలు...

"మీకు చెప్పినట్టుగా నా మొదటి జీతం రాగానే అందులో సగం సొమ్ము మీకు తప్పకుండా అందజేస్తాను." రాఘవ ఆమెకు వాగ్దానం చేస్తున్నట్టుగా అన్నాడు.

"మీరు నాకేమీ ఇవ్వక్కర్లేదు కాని, నాదో చిన్న కోరిక. మీరు తీర్చగలరా అని." అంజలి రాఘవ కళ్ళల్లోకి సందేహంగా చూస్తూ సూటిగా అడిగింది. రాఘవ ఆమె చూపులకి తడపడ్డాడు. ముఖ కవళికలు మారిపోయాయి. మనసులో వేయి ప్రశ్నలు కెరటాల్లా ఎగిసిపడ్డాయి. ఏవిటా కోరిక ? ఏవిటది ? అంజలి తన నుండి ఆశించేదేమిటి ? తను జీతంలో సగం సొమ్ము ఎలాగూ ఇస్తానని ఒప్పుకున్నాడు. ఆమె వద్దంటూంది. మరి ? రాఘవ నరాల్లో సన్నటి ప్రకంపటన. అలజడి.

"చెప్పండి నా శాయశక్తులా మీకోరిక తీర్చడానికి..."

"వద్దులెండి. మీరేదో భయపడుతున్నట్టు న్నారు. అంజలి పంటితో పెదాన్ని నొక్కుతూ అంది.

'నో...నో అలాంటిదేం లేదు. మీరు నాకు చేసిన సహాయం ముందు నే నేం చేసినా తక్కువే!' రాఘవ పైకి గంభీరంగా అన్నాడే కాని, మనసు మారుమూల సముద్రపు హోరు...

"మీకు రాజమండ్రిలో పోస్టింగన్నారు కదూ అక్కడ జాంపేటలో మా వాళ్ళు... అమ్మా, నాన్న, ఇద్దరు తమ్ముళు. ఇదిగో మా వాళ్ళ ఎడ్రస్సు." అంజలి గోడ పక్క పట్టెమంచం పరుపు కింద నుంచి చీటీ ఒకటి తీసి రాఘవ చేతికిచ్చింది. రాఘవ ఆ అడ్రసు నొకమారు చదివి పర్సులో పెట్టుకున్నాడు.

నాకో చెల్లెలుకూడా ఉంది. పేరు పరిమళ. పదవ తరగతి చదివింది. తప్పటడుగు వేసి దారి తప్పిన నా కారణంగా పరిమళకు పెళ్ళి కావడం లేదు. ఎన్నో సంబంధాలు వచ్చి వెనక్కి పోతున్నాయి. దాని పెళ్ళి గురించి అమ్మా, నాన్న నిత్యం కుమిలిపోతున్నట్టు. నేను చేసిన తప్పుకు పరిమళ శిక్ష అనుభవిస్తూన్నట్టు ఒక స్నేహితురాలు నాకు ఉత్తరం రాసింది. తెలివైన పిల్ల. కొద్దో గొప్పో వాళ్ళు కట్నం కూడా ఇవ్వగలరు. మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, ఇష్టమయితే. నా చెల్లెలు పరిమళని మీరు పెళ్ళి చేసుకోగలరా !" అంజలి మాటల్లో విషాదం,

ఆవేదన ప్రవాహంలా పొంగిపొర్లాయి. రాఘవకు నోట మాటరాలేదు. మనసు మొద్దు బారినట్టయింది. అందమైన వల... తనను ఏదో ఆహ్వానిస్తూన్నట్టనిపించింది.

పడుపు వృత్తిలోని ఒక ఆడదాని చెల్లెల్ని కావాలని పెళ్ళి చేసుకోవడమా ? ఇది వీలవుతుందా? నో... తన వాళ్లెవరూ ఒప్పుకోరు. అయినా తను చేసిన సహాయానికి ఇటువంటి కోరిక కోరుతుందని ముందుగా వూహించ లేకపోయాడు. ఆమె ఆశ పడటంలో న్యాయం ఉంటే ఉండొచ్చు... కాక, తనకు అదెలా సాధ్యపడుతుంది ? ఆ రోజు ఏభై రూపాయలు ఎడ్వాన్సుగా ఇవ్వబోతే వద్దని నిరాకరించింది ఇందుకేనా ?

"సారీ ! ఈ విషయంలో ఆలోచించుకోవడానికి నాకు కొంత వ్యవధి కావాలి." రాఘవ తలవంచుకుని గదిలోంచి చరచరా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. నడుస్తూన్న బొమ్మలా ఆమె గుమ్మం దగ్గరకొచ్చి అతడు వీధి చివరకు వెళ్ళేవరకు అలా చూస్తూనే నిలబడింది. కనీసం రాఘవ వెనక్కి తిరిగిచూడలేదు. పతంజలి పెదాలపై పేలవమైన చిరునవ్వొకటి వెలిగి ఆరిపోయింది. ఆ నవ్వులో వేనవేల భావాలు... నువ్వూ మామూలు మనిషివే ! మగాడివే! ఆమె అనుకోకుండా ఉండలేకపోయింది. ధడాలున తలుపులు మూసి గడియవేసుకుంది.

రాఘవ రాజమండ్రిలో ఉద్యోగంలో జాయినయి అప్పుడే నెలరోజులు దాటాయి. మొదటి నెల జీతం కూడా అందుకున్నాడు. అతని జీవితం ఇప్పుడు సాఫీగా, ఆనందంగా సాగిపోతుంది. దూరపు, దగ్గర బంధువులప్పుడే రాఘవకు రెండు మూడు పెళ్ళి సంబంధాలు కూడా తీసుకు వచ్చారు. అతని రేటు ఇప్పుడు ఏభై వేలు దాటి పలుకుతూంది. పెళ్ళి చేసుకోడటానికి రాఘవ సిద్ధంగా ఉన్నాడు. మొదటి నెల జీతం అందుకోగానే అంజలికి జీతంలో సగం సొమ్ము పంపించాలనే విషయం జ్ఞాపకం వచ్చినా, దానికంత ప్రాధాన్యం ఇవ్వలేకపోయాడు. ఉద్యోగం వచ్చిన కొత్త వాతావరణంలో, స్నేహితుల సంరంభంలో, బంధువుల హడావుడిలో అతను మామూలుగా మునిగిపోయాడు.

ఆ రోజు ఆఫీసునుండి బయటపడిన రాఘవ రోడ్డుమీద నడుస్తున్నాడు. సాయంకాలం మనోల్లాసంగా ఉంది. అందమైన జంటలు ఎన్నో రోడ్డుమీద ఆనందం అంతా తమ ఒక్కరి సొత్తేనన్నట్లుగా నడిచిపోతున్నాయి. సమయం ఆరు గంటలయ్యింది. రాఘవ అప్సరాలో టిఫిన్ చేసి కాఫీ త్రాగి బయటపడ్డాడు. కిళ్ళీ కొట్టుముందు నిలబడి తీసుకున్న సిగరెట్‌కు డబ్బులివ్వబోతుంటే పర్సులోంచి ఓ చీటీ క్రిందపడింది. ఆశ్చర్యంగా ఒంగి చీటీ తీసి చదివాడు. అది... ఆరోజు అంజలి... చేతికిచ్చిన తన వాళ్ళ ఎడ్రసు. సిగరెట్ వెలిగించి రోడ్డు మీద నడుస్తూ ఆలోచనలో పడ్డాడు రాఘవ.

అంజలి రూపం కళ్ళ ముందు కదిలింది. ఆమె చేసిన సహాయమూ మనసులో మెదిలింది. అవును. అవును. అంజలి తన అంతరంగాన్ని అప్పుడప్పుడూ కుదుపుతూనే ఉంది. తను వాగ్దానం చేసిన డబ్బు ఎలాగైనా ఆమెకు పంపించాలి. వెంటనే ఒదిలించుకోవాలి. లేకపోతే మనసులో ఏదో గిల్టీ... తప్పుచేసిన భావం... పోనీ ఒకసారి ఈ ఎడ్రసుకు వెళ్ళి చూసివస్తే తప్పేముంది ? సరదాగా ఆవీధికి వెళ్ళి... వీలయితే ఆ అమ్మాయిని చూసి వాళ్ళ స్థితిగతులు గమనించి వచ్చేయొచ్చు. తనిప్పుడు ఇంటికి వెళ్ళి చేసేపని ఏమీ లేదు కదా !.

ఆలోచన రావడమే తరువాయి రాఘవ ఓ రిక్షాను పిలిచి అందులో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. ఎడ్రసు ప్రకారం జాంపేట పోనిమ్మన్నాడు. రిక్షా మలుపు తిరిగి ముందుకు పరుగెట్టింది.

తిన్నగా ఇంటికి వెళితే మీరెవరు ! అని వాళ్ళంతా అడగొచ్చు జవాబు ఏం చెప్పాలి ? ఆ వీధిలో ఎక్కడయినా ఆగి నెమ్మదిగా ఆ ఇంటిని కనుక్కొని ఆ అమ్మాయిని చూసి మొత్తం సమాచారం సేకరించాలి... అంతే !

రాఘవ చెప్పిన ప్రకారం జాంపేటలో వినాయకుడి వీధి ముందు రిక్షా ఆగింది. రిక్షావాడికి

డబ్బులిచ్చి పంపించి వేసి రాఘవ ఆ వీధిలోకి అడుగుపెట్టాడు వీధి చివర ఎవరిదో పెళ్ళిలా ఉంది. ఇంటి ముందు పందిరి... రంగు రంగుల దీపాలు, పందిరి చుట్టూ జనం. మ్రోగుతున్న బాండు మేళాలు, కన్నుల పండువుగా ఉంది. రాఘవ మరో సిగరెట్ వెలిగించి వినాయకుడి గుడి ముందు ఆగాడు. గదిలోంచి పూజారి అర్చన ముగించి అప్పుడే బయటికి వస్తున్నాడు. అక్కడే నిలబడ్డ రాఘవని చూసి 'ఎవరు బాబూ ? ఏం కావాలి ?' అంటూ ప్రశ్నించాడు. సిహెచ్. సీతారామయ్య గారని... తెలుగు మాస్టారిల్లు... రాఘవ అర్థోక్తిగా అడిగాడు.

"అదే బాబూ... ఆ పెళ్ళి జరుగుతూంది చూడండి - అదే సీతారామయ్యగారిల్లు. సీతా రామయ్య గారి అమ్మాయి. పరిమళమ్మకే పెళ్ళి ! వెళ్ళండి, బాబూ ! వెళ్ళండి !" పూజారి కంగారుగా వెళ్ళిపోయాడు. రాఘవ తుళ్ళిపడ్డాడు.

తను పొరపాటుగా వినలేదు గదా ! సీతారామయ్య కూతురు పరిమళకు పెళ్ళా ? విచిత్రంగా ఉందే ! ఇక సమస్యే లేదు. అంజలి మనసులోని కోరిక... చెల్లెలు పరిమళకు పెళ్ళి జరగడం! అది జరిగిపోతూనే ఉంది. కాగల కార్యం కావలసిన వాళ్ళే తీరుస్తున్నారు.

రాఘవ గబగబా పెళ్ళి పందిట్లోకి నడిచాడు. పీటల మీద పెళ్ళి కొడుకు ఠీవిగా కనిపించాడు. పెళ్ళికూతుర్ని ముత్తైదువులు అప్పుడే లోపల్నుంచి పందిట్లోకి తీసుకొస్తున్నారు. పరిమళ సన్నగా తీగెలా ఉంది. ముఖంలో అంజలి పోలికలు కొట్టొచ్చినట్టుగా కనబడుతున్నాయి.

'ఆగండి ! ఈ పెళ్ళి జరగటానికి వీల్లేదు !' పెళ్ళి పందిట్లో పిడుగు పడినట్లు వినబడిందాకేక పెళ్ళి కొడుకు తండ్రో, మరి బంధువో పెళ్ళికొడుకుని రెక్క బట్టుకుని పైకి లేపేశాబు. బాండు మేళం ఆగిపోయింది. ఎవరికి వాళ్ళే బొమ్మల్లా నిలబడి పోయారు.

"సీతారామయ్యగారూ ! మీరింత మోసం చేస్తారనుకోలేదు. పెళ్ళి కూతురు అక్క... అదే మీ పెద్ద కూతురు ఇల్లు వదిలి ఎవడితోనో పోయిందన్న మాట నిజమా, అబద్ధమా ? మా కంతా తెలిసింది. విషయాన్ని కప్పిపుచ్చి గప్‌చిప్‌గా పెళ్ళి చేసేద్దామను కున్నారు ! మాకు ఈ అమ్మాయి ఒక్కత్తే అని మళ్ళీ అబద్దాలు చెప్పారు. నిప్పులాంటి వంశం మాది. ఛీ ! ఛీ ! నడవండ్రా ! నడవండి. ఈ పెళ్ళీ వద్దు. సంబంధం వద్దు !"

ఆ పెళ్ళి పెద్ద ఆగ్రహాన్ని కురిపిస్తూ పెళ్ళికొడుకుని తీసుకుని బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. పెళ్ళి పందిరంతా తెల్లబోయింది. పెళ్ళికూతురు తండ్రి సీతారామయ్య ముఖంలో నెత్తురు చుక్కలేదు. ఎవరికి వాళ్ళే గుసగుసలు.

సీతారామయ్య పరుగు లాంటి నడకతో పెళ్ళి ఆ పెళ్ళి పెద్ద రెండు చేతులు పట్టుకున్నాడు. ఏడుపులాంటి స్వరంతో బ్రతిమాలుతూ -- "నన్ను క్షమించండి, బావగారూ ! మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను. నా కూతురుకు అన్యాయం చేయకండి. నా పెద్ద కూతురు లేచిపోయిందో, చచ్చిపోయిందో నిజంగా నాకు తెలియదు. దానికెప్పుడో ఇన్ని నీళ్ళు వదిలేశాను. బాగారూ !"

ప్రేక్షకుడిగా చూస్తూన్న రాఘవ నిర్ఘాంత పోయాడు. అతడి మెదడు నిండా హోరు. నర, నరాల్లో తీవ్ర సంచలనం.

పెళ్ళి కూతురు పరిమళ అవమానంతో, దుఃఖంతో కుంచించుకుపోయి లోపలికెళ్ళిపోయింది. పెళ్ళి కూతురు తల్లి కొంగు అడ్డం పెట్టుకుని కుమిలి కుమిలి విలపిస్తోంది. ఆడపెళ్ళి వారందరూ కలిసి మగ పెళ్ళివారికి తలొక విధంగా నచ్చ చెబుతున్నారు. పెళ్ళికొడుకు అయోమయంగా ఉండిపోయాడు. చివరకు మగపెళ్ళివారు పెళ్ళిరద్దుచేసుకుని వెళ్ళిపోవడానికే ఉద్యుక్తులయి పోతున్నారు.

పచ్చని పందిట్లో పెళ్ళి ఆగిపోయింది. ఒక చెడిన ఆడది అంజలి కారణంగా ఈ పెళ్ళి చెడిపోయిం ది. ఒక కుటుంబం పరువు, ప్రతిష్ట

ఆత్మాభిమానం అన్నీ ఆత్మహత్య చేసుకోబోతున్నాయి. ఒక కన్నెమనసు కన్న కలలన్నీ కొడిగట్టిన దీపాల్లా మసిబారబోతున్నాయి. అదే చెడిన ఆడది కారణంగా తనకు ఉద్యోగం వచ్చింది. తన జీవితానికో ఉపాధి దొరికింది. దరిద్రంలో కొట్టుమిట్లాడే తన కుటుంబానికి జీవం వచ్చి ధైర్యంగా నిలబడింది. రాఘవ మస్తిష్కంలో సంకుల సమరం.

నేను చేసిన తప్పుకు నా చెల్లెలు శిక్ష అనుభవిస్తూంది. నా కుటుంబం అంతా జీవచ్ఛవాల్లా బతుకుతున్నారు... అంజలి దీనారావం. ఆవేదన రాఘవ చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి

"ఈ పందిట్లోని పెద్దలంతా దయచేసి ఒకసారి నా మాట వినండి. నా పేరు రాఘవ. మీరంతా ఎవరితోనో లేచిపోయిందనుకుంటున్న అంజలి అదే పెళ్ళి కూతురు అక్కకు తాళి కట్టిన భర్తను నేను. అవును అంజలి చెడిపోలేదు. ఎవరితోనూ లేచిపోలేదు. మేమిద్దరం ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నాం. ఇంతకాలం భయంతోనూ, బాధలతోనూ నాకు ఉద్యోగం దొరక్కపోవడం వల్లనూ ఎవరికీ కనిపించలేక అజ్ఞాతంగా బతికాం!'

పందిట్లోని జనం అంతా రాఘవను ఆశ్చర్యంగా... కొత్తగా... వింతగా... ఎవరికి వాళ్ళు నిశ్చేష్టులై చూశారు. మగపెళ్ళివారి ముఖాలు కొన్ని నమ్మలేనట్లుగా అనుమానంగా చూశాయి.

"నిజం ! నా మాటను నమ్మండి ! అంజలి సిగ్గుతోనూ, భయంతోనూ ఈ పెళ్ళికి రాలేక పోయింది. మరదలి పెళ్ళికి వెళ్ళమని ప్రోత్సహించి పట్టుదలగా నన్ను పంపించింది. కావాలంటే నా భార్యని రేపు ప్రొద్దుటకే తీసుకొచ్చి మీ అందరకూ చూపిస్తాను. దయచేసి ఈ పెళ్ళి జరగనివ్వండి. ప్లీజ్ !"

రాఘవ పెళ్ళికొడుకు తండ్రిని, పెళ్ళికొడుకుని బ్రతిమాలి మళ్ళీ పెళ్ళి పందిట్లోకి తీసుకొచ్చాడు. అందరి ముఖాలు ప్రసన్నమయ్యాయి. ఆనందం వెల్లివిరిసింది. సీతారామయ్య వచ్చి అమాంతం రాఘవను కౌగిలించుకుని కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు. పెళ్ళి పందిట్లో మళ్ళీ బాండు మేళం మ్రోగింది.

పెళ్ళి పందిట్లో కొత్త దంపతులపై అక్షింతలు వేసి బయటకు వచ్చాడు రాఘవ. అతని మనసిప్పుడు స్వచ్ఛంగా, చల్లగా ఉంది. బయట వెన్నెల్లా హాయిగా, ప్రశాంతంగా ఉంది. వాళ్ళందరి ముందు తనెంతో ఉన్నతంగా ఎదిగి... ఎవరెస్టు శిఖరాన్నెక్కి కూర్చున్నంత సంబరంగా ఉంది.

తన నిరుద్యోగ జీవితంలో నిస్వార్థంగా నిండు వెన్నెల పూయించిన అంజలికి తన మనోసంస్కారాన్ని, కృతజ్ఞతనూ అభిషేకం చేస్తూ ఆమెను తన బ్రతుకులో భాగస్వామిగా తెచ్చుకోవడానికి బయలు దేరాడు రాఘవ.

అతను అందరి ముందు పందిట్లో పలికిన అందమైన అబద్ధం... నిజం కాబోతూందన్న ఆనందంతో ఆకాశంలో చంద్రుడు వెన్నెల వర్షంతో ఆ రాత్రిని 'మహాభిషేకం' చేస్తున్నాడు.

ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వార పత్రిక
ఉగాది సంచిక 4-4-84